

Часто навіть спеціалісти-криміналісти роблять змив водою крові на марлю або інший матеріал, не дивлячись на те, що неприпустимо, оскільки приводить до руйнування кліток крові, неможливості застосувати надалі ряд методів дослідження. Ігнорування сучасних методів попереднього тестування приводить до вилучення за слідів крові різних плям соку, фарби, каву, що веде до затягування терміну слідства.

Таким чином, думка про легкість виявлення і вилучення об'єктів біологічного походження перебільшена. Особливістю об'єктів цієї категорії, є їх мало помітність і здатність змінюватися з часом або під впливом різних зовнішніх чинників

В інших випадках дуже важливу роль відіграє, залучення спеціаліста-хіміка, коли предметом пошуку є наркотичні речовини. Адже представники наркотичних речовин, а саме синтетичні засоби концентрованому вигляді можуть шкідливо впливати на організм людини. За таких умов, при проведенні їх пошуку до складу слідчо-оперативної групи обов'язково повинні включатися спеціалісти. В якості яких можуть бути обізнані хімії особи, медичні представники (фармацевти), які можуть лише розпізнавати виявленні речовини і проводити їх попередню діагностику, але і прийняти заходи щодо забезпечення безпеки.

З досвіду зарубіжних країн відомо, що лабораторії по виробництву фентанілу найбільш небезпечні для здоров'я працівників правоохоронних органів. Вдихання цієї речовини в приміщенні лабораторії навіть на проміжній однієї хвилини може призвести до трагічних наслідків. З'єднання фентанілу легко потрапляють до організму через шкіру, очі, слизову оболонку порізи на тілі в тому числі і невеликі. В даному випадку залучення спеціаліста конче необхідно.

Грамотне використання знань та навичок спеціалістів також підвищує пошукову результативність обшуку і скорочення часу його проведення. Цьому зростає значення кваліфікації самого спеціаліста, так як при проведенні обшуку іноді із-за особливостей самих об'єктів, що мають значення для справи, знайти їх може тільки спеціаліст.

Таким чином, широке впровадження спеціальних знань, у тому числі сучасних досягнень науки і техніки, в практику правоохоронних органів особливо актуально в сучасний період, коли боротьба із злочинністю активно протидіє збиранню джерел доказової інформації. Використання спеціальних знань в розслідуванні і судовому розгляді кримінальних справ сприяє розкриттю злочинів і викриттю винних, встановленню істини в справі, забезпеченню гарантій особи, сприяючи тим самим здійсненню завдань кримінального судочинства.

Одержано 14.04.

СЕКЦІЯ 7
ПРАВОВІ Й ТАКТИЧНІ ОСНОВИ ОРД. СПЕЦТЕХНІКА.
ТАКТИКО-СПЕЦІАЛЬНА ПІДГОТОВКА

УДК 34.06

Головач Варвара Олегівна,
курсантка групи ФПТ-08-05 ХНУВС
Науковий керівник: Світличний В. А.

**ПЕРСПЕКТИВИ ТА ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ РОЗРОБКИ НОВОЇ
СПЕЦІАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ ДЛЯ ОВС УКРАЇНИ**

Розглянуто перспективи та проблеми організації розробки нової спеціальної техніки для ОВС України.

На сучасному етапі розвитку суспільства завдання щодо оснащення органів внутрішніх справ сучасними технічними засобами стає все актуальнішим. Це пов'язане із необхідністю підвищення ефективності роботи правоохоронних підрозділів, загостренням криміногенної ситуації, різким зростанням оснащеності злочинних елементів.

Зараз в МВС України йде реформування ряду підрозділів, підвищується увага до їх технічного оснащення; при цьому звертається увага на необхідність підсилення підрозділів на місцях, до складу органів приходять фахівці, які мають і технічну освіту.

Але з іншого боку завдання створення нових технічних засобів для правоохоронних органів обіймає дві групи проблем, які стосуються не тільки МВС.

Останнім часом в Україні приділяється багато уваги удосконаленню державного регулювання в науковій сфері, в тому числі і в інтересах правоохоронних органів, опрацьовуються механізми координації робіт. З метою посилення такої роботи в інтересах органів внутрішніх справ МВС України спільно із Міністерством науки України зараз опрацьовують питання щодо включення до переліку загальнодержавних науково-технічних програм програми розвитку наукових досліджень та розробки технічних засобів для правоохоронних органів. Активно співпрацює з підрозділами Міністерства науки в цьому плані і Державний науково-дослідний інститут МВС України (ДНДІ).

Державний науково-дослідний інститут МВС України створено згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2005 року № 880 «Про реорганізацію вищих навчальних закладів та науково-дослідних установ Міністерства внутрішніх справ» та наказом Міністерства внутрішніх справ України від 27 вересня 2005 року № 827 із метою здійснення наукового та науково-технічного забезпечення діяльності системи органів внутрішніх справ України. ДНДІ МВС України створено на

Актуальні проблеми сучасної науки і правоохоронної діяльності. Харків, 2011
базі Науково-дослідного інституту проблем зі злочинністю Національної
академії внутрішніх справ України, Науково-дослідного інституту
спеціальної техніки МВС України, Державного науково-дослідного центру
безпеки дорожнього руху та діяльності дорожньо-патрульної служби
місцевої міліції, Центру моніторингу наукового забезпечення діяльності
органів та підрозділів внутрішніх справ.

При виконанні НДДКР (науково-дослідних та дослідно-
конструкторських робіт) зі створення спеціальної техніки для органів
внутрішніх справ Центр стірається з труднощами технічного характеру,
що полягають у повній відсутності галузевої нормативної бази, а тому
змушений пристосовувати для потреб МВС згідно зі специфікою діяльності
служб широку гаму стандартів щодо створення спецтехніки, які діють в
системі Міністерства оборони, а також державних стандартів колишнього
СРСР. Тому назріла нагальна потреба у розробці в системі МВС власної
нормативної бази.

Одержано 12.04.2011

УДК 343.85

Дахнюк Вадим Сергійович
курсант групи ІКМ-08-09 ХНУВ
Науковий керівник: доц. Железов Є.

ДЕЯКІ ПИТАННЯ У БОРОТБІ З ФІКТИВНИМ ПІДПРИЄМНИЦТВОМ В УКРАЇНІ

*Висвітлено основні питання, які відіграють важливу роль у боротьбі
з фіктивним підприємництвом, розглянуто види фіктивних фірм,
недостатки норм чинного законодавства у цій сфері.*

В українському радянському законодавстві вперше термін
«фіктивний» з'явився у Кримінальному кодексі УРСР у 1927 році.
незалежній Україні після набрання чинності Законом України від 3 квітня
1997 р «Про податок на додану вартість» набула широкого розповсюдження
практика створення фіктивних підприємств з метою отримання
безпідставного відшкодування ПДВ, який насправді раніше до бюджету
сплачувався, фіктивні підприємства почали дуже прогресувати і
сучасному етапі удосконалюються з кожним днем. Створюються з метою
відмивання брудних грошей, а також здійснення інших злочинів.

Кримінальна відповідальність за фіктивні підприємства
встановлюється ст. 205 КК України, але чітко визначеного поняття
фіктивного підприємства не існує і до сьогодні, така невизначеність
пов'язана з тим, що це новий злочин у кредитно-фінансовій сфері і
сьогоднішній день він є загрозою для економіки нашої держави.

Актуальні проблеми сучасної науки і правоохоронної діяльності. Харків, 2011
Невизначеність самого поняття фіктивного підприємства не дають в
повній мірі працівникам оперативних підрозділів використовувати свої
навички для розкриття таких злочинів.

Економічна криза в Україні призвела до зростання криміналізації
суспільно важливих сфер функціонування держави. Відсутність належної
взаємодії між правоохоронними та контролюючими органами, призвела до
того, що переважна більшість злочинів у сфері економіки виявляється не на
стадії готування, а після їх вчинення і нанесення істотної матеріальної
шкоди державі.

За даними ДПА України податковими органами за ознаками
фіктивності у 1997 році виявлено – 165, у 2002 – 2680, у 2003 – 4169, у 2004
– 3600, у 2005 – 4500, у 2006 – 5028, у 2007 – 5900, у 2008 – 6010, у 2009 –
6100. З цієї досить невтішної статистики можна зробити висновок, що
основними методами розслідування цих злочинів є збирання, фіксація та
дослідження інформації встановлення осіб фіктивного підприємства.
Задачами оперативних підрозділів у боротьбі з фіктивними діями повинні
бути попередження, виявлення та викриття фізичних або юридичних осіб.
Разом із тим слід зазначити, що проблема боротьби з фіктивним
підприємництвом у більшості досліджень розглядається виключно з
кримінально-правової точки зору. Але необхідно боротися з причиною, а не
з наслідками цього явища, що неможливо без застосування господарсько-
правових методів. Фіктивні структури стали використовуватися як
прикриття для здійснення незаконної діяльності або заняття видами
діяльності, щодо яких встановлено заборону. Як свідчить практика
досудового слідства, фіктивне підприємство поєднується з іншими
злочинами та набуває все більш організованих форм.

Загалом фіктивні фірми можна розділити на три групи:

- «чорна» фірма – для проведення разової операції. Як правило, така
фірма реєструється на загублений чи викрадений паспорт, розрахована на
мінімальний строк діяльності, не веде бухгалтерську документацію і
податковий облік.

- «сіра» фірма – для здійснення неодноразових операцій.
Створюється більш складніший механізм, підставний директор, який
повинен регулярно здавати звіти в податкову, наявність накладних на
нелегальний товар.

- «буферна» фірма – для більшого зміцнення механізму. Наявність
буферів потрібна щоб ще більше запутати роботу оперативних підрозділів
і створює час для ліквідації фіктивної фірми, яку приховує буфер.

Взагалі з вище вказаного можна сказати, що боротьба зі злочинами у
сфері фіктивного підприємства є проблемою в нашій державі. Це видно
на простому прикладі недолугості ст. 205 КК України. Створення
юридичної особи для прикриття незаконної діяльності є злочином, а
реєстрація фізичної особи фізичної особи з тією ж злочинною метою,
злочиним не визнається. Тож, при здійсненні фактично одних і тих самих